संधाय युवराजेन यदिवा मुख्यमन्त्रिणा ।
अन्तःप्रकोपनं कार्यमभियोक्तुः स्थिरात्मनः ॥ १३ ॥
* द्वेष्यं मित्रबलैश्चापि भङ्गं दत्वाभिघातयेत् ।
अथवाणग्रहाकृष्ट्या तल्लब्ध्यस्यातिबन्धनात् ॥ १४ ॥
5 स्वराष्ट्रं वासयेद्राज्ञा परदेशापवाहनात् ।
अथवा दानमानाभ्यां वासितं धनदं हि तत् ॥ १५ ॥
राजाह । आः किं बहुनोदितेन ।
आत्मोदयः परग्लानिर्द्वयं नीतिरितीयती ।
तद्दूरीकृत्य कृतिभिर्वाचस्पत्यं प्रतीयते ॥ १६ ॥
10 शुको विहस्य । सर्वमेतद्युज्यते । किंतु ।
अन्यदुच्छृङ्खलं सत्त्वमन्यच्छास्त्रनियन्त्रितं ।
समानाधिकरण्यं हि तेजस्तिमिरयोः कुतः ॥ १७ ॥
तत उत्थाय राजा मौहूर्तिकाविदितलग्ने प्रस्थितः । अथ तत्र प्रहितःप्रणिधिर्हिरण्यगर्भमागत्योवाच । देव समागतप्रायो राजा चित्रवर्णः । संप्रति
15 मलयपर्वतोपत्यकायां समावासितकटको वर्तते । दुर्गशोधनं प्रतिक्षणमनुसंधातव्यं । यतोऽसौ गृध्रो महामन्त्री । किंत्वेतस्य विश्वासकथाप्रसङ्गेनैतदिङ्गितेनावगतं मया यदेतेन कोऽप्यस्मद्दुर्गे प्रागेव नियुक्तः । ततश्चक्रवाको ब्रूते । देव काक एवासौ संभवति । राजाह । न कदाचिदेतत् । यद्येवं तदा कथं तेन शुकस्याभिभवायोद्योगः कृतः । अपरं च शुकस्यागमनात् तत्र
20 विग्रहोत्साहः । स चिरादत्रास्ते । मन्त्री वदति । तथाप्यागन्तुः सदैव शङ्कनीयः । राजाह । आगन्तवोऽपि कदाचिदुपकारका दृश्यन्ते । शृणु ।

BAYERISCHE STAATS-BIBLIOTHEK MUENCHEN